

dag menschen schaaarscher (spatiëring van ons, G.) worden dan het edelste goud. Immers, wie zal bestaan, als Hij verschijnt?" (biz. 90).

Het is diep betreurenswaardig en sterk te veroordeelen, dat predikers zóó met de Heilige Schrift om-springen als met een boek vol motto-teksten; en dat, indien het waar is wat deze dominee zegt in zijn preek, voormannen der christelijke arbeidersorganisaties ja-renlang dezen totaal uit zijn verband gerukten tekst tegen zijn duidelijke strekking ingaande hebben ge-bruikt als richtsnoer. God zegt in Jes. 13:12, terwijl Hij ons bepaalt bij de catastrophale gebeurtenissen aan het einde der dagen: Ik maak de menschen zeld-zamer dan fijn goud; zoo verschrikkelijk is het! Is het niet alsof wij bepaald worden bij de opening van het vierde zegel uit het Boek der Openbaring, waar-bij aan den rijder op het valse paard macht wordt ge-given om te doden tot het vierde deel der aarde toe? En daar komt nu een dominee en een Chr. Vak-beweging, en die gebruikt zoo'n tekst als leuze: Een mensch kostbaarder dan goud. Geheel misduid en ver-keerd opgevat.

Wanneer wij aan deze zaak zooveel aandacht wij-den, dan is het, om onszelf en ook onze mannen in de Christelijke organisaties op het hart te binden: heb toch eerbied voor het woord van uwen God en misbruik het niet. Dit is geen tekstje boven uw ka-derschool; laat het woord staan waar het staat: in vlammend schrift boven het ondergaande Babylon. En beef voor uwen God.

P. GROEN.

Rectificatie. In Artikel XII (Nr 22 dd. 26-2-49). 2e ko-lom, 5e regel van boven, moet de tusschenzin „weliswaar dikwijls voorkomende" gelezen worden: „weliswaar niet dikwijls voorkomende".

ZENDING EN EVANGELISATIE

Een niet geplaatste artikel: China, Mott, etc. (I)

De heer D. Krijger, die in 1942 ten gevolge van een ongeval tijdens de verduistering overleed, vertoefde jarenlang in China. Hij leefde — hij was geen zen-deling — intens met de zending mede. Zijn oogen gingen open voor den funesten invloed van de modernistische zendelingen in China en met name van den door hen beheerschten Nationalen Raad (van kerken en zending in China). Terug in het vaderland, bemerkte hij, dat er velerlei onkunde omtrent de zending in China heerschte. In de voorlichting van „bevoegde" zijde, werd juist de Nationale Raad hemelhoog geprezen; zijn leiders en voormannen van den Federalen Raad in Ame-rika en van den Internationalen Zendingsraad werden met een heilig onschendbaar aureool omgeven. Getuige een publicatie van dr Ir M. G. van Beusekom, die ook nogal met Kagawa dweepte.

Om hertegen te waarschuwen schreef hij een stuk, dat hij inzonder naar „De Standaard" om daarin opge-nomen te worden. Dit blad heeft echter dit stuk, dat wel eenigszins afweek van de gangbare meening en eenige onthullingen over geliefde figuren deed, ge-weigerd.

Het kan zijn nut hebben het thans te publiceren. We danken allen, die dit mogelijk maakten. Er is onlangs een brochure uitgekomen van iemand, die ook D. Krijger heet: ds D. Krijger, predikant te Lochem bij de kerken die in Eindhoven in synode bijeenkwamen. Door deze brochure-zonder-bewijzen-met-enkel-holle-leuzen wil de schrijver eenvoudige menschen van zijn kerken voorlichten inzake den Wereldraad van Kerken en het laatste verzet (prof. Dijk, prof. den Hartogh, dr Praamsma), breken: aansluiting alsnog! Volgens ds A. Dopdorp in „Eenigheid des Geloofs" is ds Krijger gegrepen door de wereldwijde idealen van John Mott c.s.

De boom wordt gekend uit de vruchten. Laat ons eens luisteren naar wat de andere D. Krijger, door den Heere reeds gevoegd bij de zielen onder het altaar, ons te zeggen heeft over de wereldwijde prak-tijken van John Mott c.s.

Sneek.

C. VAN DER WAAL.

Aan de Redactie van
het Dagblad „DE STANDAARD",
Amsterdam.

Geachte Redactie,

De courantenberichten uit Holland, die ik tijdens mijn verblijf in China onder de oogen kreeg, hadden mij reeds voorbereid op den gebrekkigen kijk in ons vaderland op het gebeuren in het Hemelsche Rijk. Vandaar dat ik, kort geleden daarvan terugkeerend, verheugd was kennis te maken met aflevering 1-111 van dit jaar van het tijdschrift LICHTSTRALEN OP DEN AKKER DER WERELD, want daarin schrijft Dr Ir H. G. van Beusekom over China en ik hoopte er uit te kunnen putten bij gelegenheid van dispuut-gesprekken over het Verre Oosten met menschen, die er nooit geweest zijn en die toch meenen tamelijk wel op de hoogte te zijn met de zaken aldaar.

De titel „Het ontwaken van China en het Christendom" belooft een uitgebreid menu, en inderdaad, aan spijzen van verschillenden aard ontbrak het niet. Vooral boelde mijn aandacht hetgeen de schrijver over het Christendom in het Hemelsche Rijk kwam brengen. Ik voedde de leven-dige hoop in den schrijver een geestverwant te zullen aantreffen, die vóór alles aan het „Jonge, ontwakende China" — zooals hij het noemt — klaren wijn kwam schenken over het fundament van het Christendom en niet als eigenlijk doel allerlei politieke en andere idealen

tegelijktijd zou binnen smokkelen. Vooral uitdrukkingen als „Het Christendom zal in China een groote kans heb-ben, wanneer het op ieder levensterrein de hooge eischen van Christus durft stellen en als grondslag nemen" en „de tegenstand van de ongeloofspropaganda heeft de Chinese Christenen geprikkeld tot nadenken over de grondwaar-heden van het Christendom" gaven daartoe gegronde hoop. Zelfs dat de schrijver dien indruk nog tracht te versterken door voor Gen. Chang Chih Chihang 'n bijbel met gouden letters te laten vervaardigen en dien zijn vrienden ten ge-schenke te geven met de boodschap: „dit is 't meest betee-kenende boek van de wereld" kon mij die hoop niet ont-nemen, want wellicht heeft de schrijver niet met zoo-veel Chinese generaals kennis gemaakt als aan mij te beurt mocht vallen en slaat daarom wellicht hun in-tellectuele waarde in het algemeen anders aan dan ik op grond mijner ervaring meen te mogen doen. Per slot van rekening heeft de wereld toch geen Chineeschen generaals noodig om ons de waarde van den Bijbel te verklaren.

Ik las dus welgemoed verder en werd geboeid door 's schrijvers betoog over „De crisis der Zending in China" en de vele wetenswaardige dingen, die hij daarin beschrijft. In welsprekende zinnen weet hij onze aandacht te vangen; men behoeft niet te vragen of hij zich terdege in den toestand heeft ingeleefd. Toch kon ik het gevoel niet van mij afzetten, dat er nog wel het een en ander onder het geschrevene doorloopt, dat de schrijver niet volkomen doorvoeld heeft, misschien wel dat het Chinese karakter hem, evenals bijna allen Westerlingen, vaag en nevel-achtig toeschijnt, en het hem niet mogelijk is het objec-tief te beschouwen, zoodat hij er niet toe komen kan het te nemen, zooals het toch eigenlijk is, eenvoudig en door-zichtig als van een kind.

Na eenige opmerkingen hierover werd aldus vervolgd:

Dit alles intusschen daargelaten, was ik toch verheugd met het boek te hebben kennis gemaakt, want het voor-zag in een behoefte en kon werkelijk aan onze landgenooten een beteren kijk geven op China dan zij thans bezitten.

Maar hoe veranderde mijn blijdschap, toen de schrijver begon over den Nationalen Christen-Raad en zijn streven. En daar was reden voor, want ik heb tijdens mijn veel-vuldig verkeer in zendingskringen veel over dien Raad gehoord en er ook veel over gelezen.

Wat is eigenlijk de Nationale Christen-Raad? Een spiegelbeeld van „the Federal Council of the Churches of Christ in America"? Met deze bewering vermeen ik het dichtst bij de waarheid te zijn. Om te weten wat die Al-gemeene Raad der Kerken van Christus in Amerika is, en wat hij beoogt, behoeft men slechts het werkje van Sanctuary op te slaan, getiteld TAINTED CONTACTS en teboekgesteld voor American Christian Defenders. Het boekje is uitgegeven in November 1931. Hoe roerend is reeds het Voorwoord, geschreven door M. A. Matthews, en hoe slepend roept hij het Amerikaanse Volk op te waken tegen den Vorst der Duisternis, die in de Kerk sluipst. Kolonel Sanctuary staat in voor de feiten, die hij ver-zameld heeft, een zuil inderdaad van indrukwekkende hoogte, genoeg geluid gevend om de slapende, zorgeloze burgers wakker te schudden en den zakenman van zijn gouden kalif af te trekken en terug tot het oude vaderlijk huis en het Kruis, opdat hij den waren grondslag voor zijn leven terugvnde en zijn plicht doe als verwacht mag wor-den van een oprecht vaderlander. Subliem vooral klinkt het einde van dit Voorwoord: „Ontwaak! ontwaak! De vijand loert op uw ondergang!"

In het werkje is genoeg feitenmateriaal verzameld om tot de overtuiging te komen, dat het Communisme hoogtij viert en den Federal Council of the Churches of Christ in Amerika gebruikt als machtig wapen tot doorvoering zij-ner politiek.

Misschien zal iemand de opmerking maken: dit is alles goed en wel, maar hier gaat het over Amerika, terwijl wij het in dit stuk over China hebben! Die opmerking is zeer juist en ik zou zonder goeden grond den Nationalen Christen-Raad van China niet een spiegelbeeld van die Amerikaanse Federatie genoemd hebben, ware het niet dat de schrijver van „Het Ontwaken van China en het Christendom" eenige belangrijke zinsneden wijdt aan Dr Sherwood Eddy en zijn werk. Welnu, die Dr Eddy wordt ook in „Tainted Contacts" aangehaald, zoodat het voor de hand ligt, dat hij eveneens zijn aandeel gehad heeft in het oprichten van den Nationalen Christen-Raad van China. Wie is die Dr Sherwood Eddy?

Leest maar bulletin No. 460 van „The American Civil Liberties Union" over het program van actie van dertig onpartijdige organisaties. In dat program worden als de meest urgente eischen genoemd: erkenning van Rusland door de V.S., en „intrekking van de wet, die verspreiding verbiedt van literatuur over de beperking van het kinder-tal. Terzeldertijd werd in een schrijven, ondertekend door vier leden van de National Board of the Civil Liberties Union, van den Minister van Oorlog opheffing geëischt van den ban op de Communistische Partij. Een dier vier ondertekenaars was Dr Sherwood Eddy.

Het boekje is overwaard gelezen te worden en gaarne zou ik er meer uit aanhalen, wanneer ik niet vreesde te-veel van Uw bladruimte te vergen.

Verder is te Chicago in 1927 een werkje uitgegeven, getiteld: PASTORS, POLITICIANS, PACIFISTS, waarin met nadruk gewezen wordt op het gevaar dat voor de Kerk van Christus steekt in de roekeloze richting, die de Federal Council of Churches of Christ in America, in-slaat. Of van dit werkje een Nederlandsche vertaling be-staat weet ik niet, maar ik zou het wel wenschelijk vinden.

Dr Sherwood Eddy kan, van zijn standpunt bezien, te-vreden zijn over zijn kortelings gehouden „evangelische campagne" in China. Het was werkelijk een succes voor hem en de zijnen. En hoe kon het ook anders? De groote menigte vermoedde allerminst kwaad in zijn optreden. Im-mers, hij verscheen op uitnoodiging van het Nationaal Comité der Y.M.C.A. (Christelijke Jongemannenvereniging) zou men dit in onze taal kunnen overzetten). Bovendien genoot dit Comité de gulle medewerking van vertegen-woordigers van andere nationale organisaties, in het bij-zonder van den Nationalen Christen-Raad van China. Ver-scheidene groote plaatselijke Chinese Kerken openden haar deur voor hem, terwijl sommige Westersche Kerken, wier ledental voor het grootste gedeelte bestaat uit moder-nistische zendelingen, zooals b.v. de Union Church te

Peking, hem op haar spreekgestoelte hadden uitgenoodigd. Wie het streven kent dat uitgaat van de liberalistische missionaire instituties der Yenching Universiteit, zal be-grippen hoe volijverig zij waren om zich als studie-object door Dr Eddy te doen gebruiken.

Meer dan twintig groote opvoedingscentra, over geheel China verspreid, werden bereikt, en vele studenten en andere jongelieden van beiderlei kunne, behoorende tot de intellectuele klasse des volks, reisden hem na overal waar hij optrad, om hem maar zoo vaak mogelijk te kunnen hooren. De campagne was een der uitgebreidste van dezen aard, sedert jaren ondernomen. Zij duurde vijf maanden. In Dr Eddy's rapporten wordt het succes opmerkelijk ge-noemd en het werk werd zorgvuldig voortgezet door Chinese leiders van gelijke geestesgezindheid, in vele gevallen bijgestaan door Buitenlandsche zendelingen.

Het bloote feit dat een campagne onder leiding van een man als Dr Eddy in Christelijke districten mogelijk was, is op zichzelf reeds een veelbeduidend teken des tijds en geeft opnieuw een proeve van de verschrikkelijke mate, waarin het modernisme in zijn verschillende vertakkingen grond wint op het zendingsveld.

Nog eens de vraag: wie is Dr Eddy?

Het best is hij bekend als een Y.M.C.A.-man. Verscheidene jaren was hij in Indië werkzaam als Nationaal Secretaris dezer Vereeniging, en wel tot 1911, toen hij benoemd werd tot Secretaris voor het werk in Azië van het Internationaal Comité der Vereeniging, arbeidende onder de studeerende jeugd in Japan, Korea, China en Indië. In zijn China-cam-pagne werkte hij nauw samen met Dr John R. Mott. Reeds in die dagen begonnen zijn radicale gevoelens alarmeerd te werken op Christelijke leiders in de Vereenigde Staten en elders, wier ongerustheid in de volgende korte bewoor-dingen tot uiting kwam: „Mr Eddy geeft voorbeeld van leiderschap, dat er tegenwoordig op uit is het geloof van honderden onzer jonge mannen en vrouwen te onder-mijnen".

VROUWENLEVEN

Een woord aan onze zusters

We moeten stop zetten met het inschrijven van meerdere zusters voor onze conferentie. De aanvra-gen zijn meer dan we verwacht hadden, dit geeft groote dankbaarheid en vreugde! Doch wegens het aantal, dat nu zich heeft opgegeven, heeft het comité naar een tweede congres-oord gezocht. Dit is gelukt. Eenige minuten van „De Wiekelaar" staat „Het Zonne-huis", in beide vakantie-oorden zullen we D.V. onze bijbelbesprekingen houden. Een volledig programma kunnen we nog niet precies opgeven, de vorige maal hebben we „een overzicht" gegeven, in die lijn hopen we te vergaderen.

We willen eerst allen elkaar begroeten in „De Wie-kelaar".

Hier volgen enkele mededeelingen:

Aankomst liefst tusschen 2 en 3 uur. We drinken precies 4 uur thee — daar we half vijf aan ons werk gaan — doch eerst moeten dan allerlei zaken gere-geld worden, n.l. de financiën, bonnen afgeven, slaap-plaatsen opzoeken, enz. Dit vordert tijd en 't is niet ge-zellig, het eerste kopje thee in een rommelige omge-ving te drinken!

Helaas gaven lang niet allen op, of men station Apeldoorn of Arnhem aankomt. Toch zullen we trach-ten een extra bus te krijgen. Informeerden dus bij den chauffeur.

Vanuit Apeldoorn: de bus van v. d. Ende 13.10, 14.15, 15.10 uur. Stopt voor „De Wiekelaar".

Vanuit Arnhem: de bus van Arnhem-Deventer 14.30 uur. Stopt ook voor „De Wiekelaar".

Neem geen treinbus. Ze stoppen 10 minuten ver-der, maar dan moeten we sjouwen met onzen koffer.

Er zijn voor iedere deelneemster(er) twee zomer-dekens, dus het is wel gewenscht een deken mee te brengen. Wie dat lastig vindt, kan ook den deken als pakje opsturen met een label er aan met naam en adres, naar „De Wiekelaar", Hoofdweg 58, Loenen (bij Apeldoorn).

We brengen nog even in herinnering, dat we mee-nemen boter, broodbelegging, vleeschbon, wat koffie.

Maar we denken er vooral om, dat we onzen bijbel, psalm-gezangenboek in den koffer doen; ook wat schriftmateriaal, potlood en papier, is misschien niet overbodig.

Laat niemand schrikken en denken: nu wordt het daar toch „geleerd", want dat is heelemaal de bedoe-fing niet, doch het kan toch gemakkelijk zijn „een krabbeltje" te maken.

HET COMITE.

PERSCHOUW

AMERSFOORT EN OOSTERBEEK

De synodocratische kerkeraad van Amersfoort, evenals andere kerkeraaden van gelijke soort, heeft zich „posi-tief" willen „stellen" ten opzichte van Oosterbeek en de actie-ds B. A. Bos. Hij zegt het zelf. In een officieel voor zijn rekening genomen „toelichting" op een door hem in-gediend voorstel, Dr N. H. Ridderbos geeft er dan weer naast de officieele toelichting een officieuze op.

Laat ons eerst het voorstel overnemen, dan de officieele toelichting.

Hier is het voorstel:

Voorstel van de Raad van de Gereformeerde Kerk te Amersfoort.

DE RAAD DER GEREFORMEERDE KERK VAN AMERSFOORT, op Donderdag 24 Februari 1949 in